

mig paa, om det var rigtigt at modtage et saadant Valg. Paa den af den ærede Rigsdagsmand brugte Maade kunde der vistnok refereres Uttringer fra samtlige Udvalg, der have været nedsatte, thi jeg troer, at der i samtlige Udvalg foresalder saadanne Samtaler og Discussioner, at der med Lethed vilde kunne bringes lignende frem fra næsten ethvert Udvalg, men det troer jeg ikke er rigtigt.

Formanden: Med Hensyn til nogle Uttringer, der nylig fremkom, skal jeg bemærke, at jeg allerede iforgaars har antydet, at jeg ikke ønskede, at Udtalelser, som have fundet Sted i Udvalg, droges ind her i Forhandlingerne. Men idag hørte jeg kun, at der omtaltes, at et Medlem af Udvalget havde deltaget i at gjøre de Indstillinger, som vare fremkomne fra det opløste Things Finantsudvalg; dernæst blev der talt om Noget, der ikke var foresaldet i Udvalget, men foresaldet her i Salen, nemlig det Udtryk, hvormed et forhenværende Medlem af Thinget havde betegnet Finantsministerens Fremgangsmaade.

Nothe: I Anledning af den ærede Finantsministers Foredrag skal jeg ikke gaae nærmere ind paa Enkeltighederne af det, som var Gjenstand for hans Modbemærkninger mod, hvad jeg havde ytret, hvormed jeg aldeles ikke troer, at Rigtigheden af, hvad jeg i den Henseende har fremsat, er bleven modbevist. Jeg skal blot erindre om, at det, som var Hovedsagen, berørte den ærede Finantsminister slet ikke (Hør!). Dette er nemlig, at Grundlovens Skattebevillingsret bestaaer deri, at den danske Rigsdag i Forbindelse med den danske constitutionelle Konge er de eneste og fuldt bemyndigede til at tage Bestemmelse om Anvendelsen af Kongerigets Indtægter, og denne Ret maa blive staaende ubegrændset for det Omraade, som Grundloven har, nemlig Kongeriget. Naar der nu er en aldeles særskilt dansk Indtægt, s. Ex. Hartkornsafgiften, og en Deel af den Indtægt, som denne Stat har givet, udgjør en Deel af Kongerigets Overskud, saa er det at opgive en Deel af Grundlovens constitutionelle Skattebevillingsret, naar vi stille Sagen saaledes, at Kongen som constitutionel Konge i Forbindelse med Rigsdagen ikke alene er den, der kan tage

Bestemmelse om Anvendelsen af dette Overskud, men Bestemmelsen tillige skal være afhængig af en Tredie; det er derimod, at jeg har tilladt mig at advare det ærede Thing og gjentagende skal advare det. Herpaa gaae vi imidlertid ind, saasnuart vi forkaste det Forslag, som er stillet af flere Medlemmer, og ikke finde en anden Udvei, for paa en anden Maade at raade Bod paa denne Ulempe.

Finantsministeren: Hvis jeg ansaae det for fornødent, vilde jeg være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand i at advare det ærede Thing mod at gaae ind paa Noget, der kunde formindste den Rigsdagen i Forening med Kongen efter Grundloven tilkommende Indtægts- og Udgifts-Bevillingsmyndighed; men derom er der her slet ikke Spørgsmaal. Jeg er med den ærede Rigsdagsmand aldeles enig i, at det tilkommer Kongen i Forening med Rigsdagen at disponere over enhver Kongeriget Danmark vedkommende Indtægt og Udgift, og at det alene tilkommer Kongen og Rigsdagen; men det, hvorom Sagen her dreier sig, det er netop, om det Delingsforhold, som findes udtrykt i den nu discuterede Finantslov, er et saadant, at man nu med tilstrækkelig Sikkerhed kan sige, at det Overskud, som derefter udfommer, er en ubelukkende dansk Indtægt. Det er Spørgsmaalet, og det er dette Spørgsmaal, som jeg troer, at man for Dieblicket ikke kan besvare med tilstrækkelig Sikkerhed (Hør!), og derfor gaaer mit Andragende blot ud paa, at man nu ikke træffer en Bestemmelse desangaaende, men beroliger sig ved, at der med Hensyn til dette Overskud forholdes paa samme Maade som med Hensyn til de tidligere Overskud, i Forhold til hvilke Spørgsmaalet er uafgjort.

Vinjer: Siden der ivres saa meget mod Tølelser, skal jeg bestræbe mig for ikke at henseholde mig til Tølelser, hverken til de sublime eller de subtile, men efter min fattige Forstand at sige et Par Ord om Sagen, og fremfor Alt at holde mig til Sagen. — Jeg troer ikke, at det foreliggende Spørgsmaal er af nogen ringe Vigtighed, men jeg veed næsten ikke mere, hvorledes man skal gjøre denne dens Vigtighed bedst forstaaelig. Jeg vil imidlertid henholde mig til en Uttring af den ærede Fi-